

Redaktøren sagde hende ikke imod men lovede heller ikke noget. Han saae blot paa hende med sit elskværdige Smil.

»Ja, det var bare det, jeg vilde sige Dem.«

Hun havde allerede rejst sig, og Samuelson fulgte hende til Døren.

Men pludselig bad han hende om at blive et lille Øjeblik. Han vilde saa gerne have Lov til at benytte Lejligheden til at gøre hende en fortrolig Meddelelse, sagde han.

»Hvad er det om?« spurgte hun lidt usikker.

»Vil De ikke tage Plads igen?«

»Men min Vogn holder dernede.«

»Det kan siges i nogle faa Ord.«

Mens Frøken Evaldsen gik tilbage til Sofaen, aabnede Redaktøren ind til Sideværelset for at overbevise sig om, at ikke nogen af Medarbejderne sad derinde — »for om Natten har Væggene Øren her i Huset,« sagde han — hvorpaa han satte sig overfor hende i Skrivebordsstolen.

Hr. Samuelson, der af Udseende og Væsen mere lignede en Forretningsmand end en Journalist, var ogsaa naaet til sin Chefspost ad Kontorvejen. Han skrev aldrig selv en Linje i Bladet men instruerede og dominerede og tumlede med en Stab af Medarbejdere, hvis Værdi for Abonnementsprotokolen han nøje takserede og kontrollerede og reviderede.